

**ACTA MOLDAVIAE MERIDIONALIS
VASLUI
XXI, 1999**

**EXPOZIȚIE PERMANENTĂ DE ARTĂ
CONTEMPORANĂ ROMÂNEASCĂ POSIBIL DE
REALIZAT ÎN MUZEUL BÂRLĂDEAN**

Nicoleta ARNĂUTU

Programul nostru privind organizarea unei expoziții de artă contemporană românească cu caracter permanent considerăm că este un demers necesar deoarece, o astfel de expoziție va contribui la completarea tematicelor expozițiilor de bază din cadrul Secției de artă a muzeului cu fenomenul contemporan al artei naționale.

Credem, de asemenea, că materializarea acestui program este un demers complex și în același timp inedit în spațiul expozițional al muzeului bărlădean dar și în circuitul muzeal județean și poate, chiar, național.

O altă motivație a programului nostru se regăsește în istoricul secției de artă a muzeului, care a debutat în anul 1914, sub numele de Pinacoteca Muzeului Județean Tutova și pe simezele căreia figurau lucrări semnate de N. Grigorescu, N. Tonitza, Șt. Dimitrescu, Ion Theodorescu-Sion, Stavru Tarasov și alți artiști ai timpului, în marea lor majoritate, aceștia fac parte, astăzi, din galeria clasicilor artei plastice românești.

De la debut și până astăzi expoziția permanentă a secției de artă a cunoscut o evoluție interesantă, determinată în primul rând, de îmbogățirea patrimoniului a cărui creștere valorică și numerică s-a putut realiza prin căile bine cunoscute: transferuri, donații și foarte puține achiziții.

O primă mare reorganizare a expoziției de bază a secției de artă s-a realizat pe la sfârșitul deceniului al șaselea a sec. al XX-lea, când tematica a avut la bază o selecție axată pe creația unor artiști români dar și a unor pictori străini care s-au stabilit în sec. al XIX-lea în România și până la creația plasticienilor din perioada interbelică inclusiv. Sub aspectul genurilor, dominantă a fost pictura, urmată în ordine descrescătoare numeric de grafică și sculptură, descreștere dictată de structura patrimoniului de la acea dată.

În cadrul acestei expuneri s-a rezervat un spațiu special pentru creația pictorilor N. Tonitza și un atelier pentru Șt. Dimitrescu, ca fii ai acestor meleaguri, spații generoase, care pe parcursul anilor au căpătat prin numărul mai mare de lucrări din creația celor doi artiști, un caracter monografic, față de celelalte săli unde fiecare artist figura cu una sau două lucrări.

Cele două spații monografice au putut fi realizate în primul rând datorită

fondului existent, adunat în timp, dar și datorită demersurilor insistente pe plan local, din anii '70-'80, pentru obținerea fondurilor necesare achizițiilor, de la care nu putem omite și câteva transferuri, mai ales grafică, venită de la Comisia națională de achiziții, ca urmare a insistențelor noastre.

Toate lucrările depistate de noi, în cadrul unor colecții particulare, au fost achiziționate conform regulamentului de atunci, prin Comisia Națională. Acestea provin din colecții bucareștene bine cunoscute cum ar fi: Al. Dumitrescu, V. Sârbulescu, V. Teodorescu, E. Ermiș, N. Bărbăș, Julieta Kronfeld (fiica colecționarului A. Lerhman), A. Siligeanu, V. Stănculescu și E. Weinberg.

Începând cu anii '80, muzeul bărlădean devine, grație și profesionalismului muzeografilor, proprietarul unor importante donații, dintre care amintim pe cele făcute de dr. Marcel Vainfeld (1917-1990 Bârlad); dr. Ion Chiricuță (n. 1918 Bârlad – m. 1988 Cluj); dr. Ștefan Bucevșchi (n. 1919 Visnicioara – m. 1999 Bârlad); prof. George Ivașcu (n. 1911 Cerțești, Tutova – m. 1988 București) și col. Ing. Ion Negoescu (n. 1913 Bârlad – m. 1992 București), colecții cuprinzând domenii foarte variate, diferențiate sub aspectul locului de origine și cronologic, cum ar fi: arta funerară romană din perioada sec. II-III; arta plastică și decorativă națională și universală sec. XVII-XX; carte sec. XVII-XX; istorie militară sec. XVIII-XX; numismatică sec. XX și arta populară românească și universală sec. XIX-XX.

Acestor colecții donate, bogate nu numai sub aspectul domeniilor dar și sub aspect numeric, trebuie să le adăugăm donațiile constând din una, zece până la câteva sute de lucrări de pictură, grafică și sculptură, provenite fie din partea unor membri de familie ai unor artiști plastici contemporani care au părăsit această lume, ca în cazul pictorilor Ana Iliuț, Lucia Cosmescu, Bob Bulgaru și Gheorghe Spiridon, fie, chiar din partea unor artiști care au acceptat să deschidă expoziții personale sau de grup în cadrul muzeului nostru, printre care îi amintim pe: Corneliu Vasilescu, Elena Uță Chelaru, Costin Neamțu, Ion Sălișteanu, Ion Popescu-Negreni, Paul Neagu, Marcel Chirnoagă, Gabriela Manole-Adoc sau chiar din partea unor colecționari cum ar fi dr. Constantin Teodorescu care a donat un important fond de artă contemporană românească.

Aceste donații au determinat o regândire a spațiului expozițional permanent al Secției de artă.

Modificările sub aspectul structurii patrimoniului a făcut posibil ca începând din anul 1982 să renunțăm la expoziția permanentă de artă plastică românească, sec. XIX – până la perioada interbelică, cu cele două spații monografice, N. Tonitza și Șt. Dimitrescu. În locul acesteia, am organizat un Muzeu de colecții, în cadrul căruia au fost expuse: "Colecția de artă comparată Ritta și prof. dr. doc. Ion Chiricuță", "Colecția de artă orientală și extrem orientală dr. Marcel Vainfeld" și "Colecția de icoane și artă populară din Moldova dr. Ștefan Bucevșchi".

Prin noua formă de organizare, am pus la dispoziția publicului bărlădean și nu numai un bogat patrimoniu național și universal din domeniile artei plastice și decorative cu mențiunea că arta plastică românească din componența "Colecției dr. Ion Chiricuță" figura în expoziție cu lucrări de la clasici până la o parte din creația artiștilor contemporani.

Îmbogățirea patrimoniului cu alte donații, după această dată, a făcut posibil ca în anul 1993, Muzeul colecțiilor să-și schimbe conținutul, astfel încât expoziția permanentă de la trei colecții a ajuns la șapte.

Mai întâi trebuie să precizăm că, reorganizarea expoziției permanente a Muzeului colecțiilor s-a datorat, cutremurului din anul 1990, care a adus palatul în care se afla sediul secției de artă, în stare de ruină, determinând, de altfel, închiderea

expozițiilor permanente de la toate secțiile. În același timp, sediul secției de științele naturii, existent în cadrul monumentului de arhitectură de sec. XVIII, cunoscut sub numele de "Casa Sturdza", se afla într-o fază avansată de refuncționalizare după consolidările care s-au desfășurat pe parcursul anilor 1980-1989.

Întrucât, după 1990, nu s-au mai găsit fonduri pentru executarea mobilierului expozițional specific pentru secția de științele naturii, s-a renunțat la organizarea expoziției acestei secții și s-a optat pentru reorganizarea Muzeului colecțiilor. Astfel, la colecțiile donate, deja existente li s-au adăugat: "Colecția preot Vasile Ursăcescu, intrată prin confiscare în patrimoniul muzeului, prin anul 1955, și care cuprinde: icoane și alte obiecte de cult dar și artă decorativă românească și universală; un important fond de lucrări din creația maestrului Corneliu Baba, donate de dr. Constantin Teodorescu, apoi un fond din creația lui Ștefan Constantinescu, lucrări din ultima perioadă, donate de Clodi Bertola și Olga Pelimon; arme albe, uniforme militare și medalii donate de col. ing. Ion Negoescu și nu în ultimul rând fondul prof. George Ivașcu cuprinzând carte de sec. XVII-XX, în cadrul căruia remarcăm și cele cca. 3000 titluri, fiecare purtând dedicație de autor, la care se adaugă documente, scrisori de la marile personalități literare care au colaborat cu George Ivașcu și manuscrise.

Putem conchide că, începând cu anul 1993, expoziția de bază a secției de artă a muzeului, structurată pe principiul unui muzeu de colecții, oferă publicului bârlădean un patrimoniu bogat și diversificat sub aspectul domeniilor, a arealului geografic ca loc de origine a acestor bunuri dar și circumscrise unui timp cuprins între sec. al II-lea până în zilele noastre.

Mai trebuie să subliniem că, întotdeauna, în paralel cu expoziția de bază, indiferent de spațiul pe care l-a avut secția, în palat sau la "Casa Sturdza", a fost rezervat și un alt spațiu în cadrul căruia, anual, au fost organizate mai multe expoziții de artă plastică contemporană românească, personale, de grup sau itinerante.

În felul acesta, muzeul a oferit temporar publicului bârlădean, pe baza unui calendar bine gândit, o parte din creația plastică românească contemporană, expoziții bine primite de cei interesați.

Scurta incursiune și analiza tematicelor expozițiilor permanente ale secției de artă ne îngăduie să conchidem că programul nostru privind existența în cadrul muzeului a unei expoziții permanente de artă contemporană românească este motivat.

Dacă, sub aspectul motivației programul se justifică, în fața materializării obiectivului pe care ni l-am propus, stau o multitudine de probleme, în primul rând de ordin conceptual, organizatoric și practic.

La baza realizării acestor probleme stă, în primul rând, structura și componența patrimoniului de artă, existent la data când ne propunem acest program. La rândul ei componența patrimoniului sau mai simplu spus ce se găsește în fondul contemporan de artă, la această dată, duce către o altă problemă, de loc de neglijat și anume politica de îmbogățire a patrimoniului muzeal.

Odată depășite aceste probleme, obiectivul nostru devine realizabil nu înainte de a avea în vedere: spațiul și structura tematică, în cadrul căreia trebuie să ținem cont de componența domeniilor și ponderea lor în expunere, principii de panotare și nu în ultimul rând aplicarea regulilor obligatorii ale exponibilității bunului de artă, în fond reguli obligatorii în cadrul organizării fiecărei expoziții dedicată publicului vizitator.

Dintre toate aceste probleme, esențială este cea a patrimoniului, a structurii acestuia, a valorii și numărului de lucrări.

Înainte de a prezenta patrimoniul de artă contemporană existent astăzi,

trebuie să precizăm că, bazele fondului de artă contemporană românească, existent la muzeu, au fost puse acum aproape trei decenii, provenind în cea mai mare parte, din transferurile de la Ministerul Culturii, într-o proporție redusă din achiziții, la care se adaugă și unele donații provenite din partea unor artiști sau colecționari.

Teoretic, un asemenea fond trebuie să se formeze pe baza unui program bine gândit a cărui realizare înseamnă: competența muzeografului, finanțarea care să asigure libertatea de mișcare și prezența acestuia la toate marile manifestări expoziționale dar și la acțiuni cum ar fi: sesiuni, simpozioane, mese rotunde cu tematica legată de fenomenul artei plastice naționale și universale contemporane, prezența muzeografului în atelierele artiștilor; finanțare anuală necesară achizițiilor și nu în ultimul rând accesul la bibliografia de specialitate de unde nu excludem cataloagele de prețuri ale artei contemporane din alte țări.

Din nefericire, în practică, multe dintre aceste principii nu au putut fi aplicate și care, evident, s-au răsfrânt negativ asupra calității acestui fond de artă contemporană românească.

În acest sens cel mai important principiu, cel financiar concretizat anual, în programele de buget ale muzeului și necesar pentru achizițiile de artă contemporană, nu a fost aplicabil nici până în 1989, dar nici după deoarece finanțatorul nu a acordat fondurile solicitate. Dacă, cu eforturi deosebite, totuși se obțineau niște bani, trebuia să faci o adevărată "echilibristică" printre dispozițiile financiare ale vremii ca să poți face o achiziție de artă contemporană.

Fără a uita despre tendințele generale ale artei, trebuie să spunem că totuși, arta este creația unor personalități care se dezvoltă și care trebuie urmărite. Ori, lipsa banilor și a libertății de achiziționare a artei contemporane a făcut, ca în prezent să nu avem în fond lucrările multora dintre aceste personalități și cu atât mai puțin posibilitatea prezentării monografice a acestora în expoziție.

În aceste condiții, principala cale de constituire și îmbogățire a fondului nostru de artă contemporană s-a bazat pe transferările oficiale de la Ministerul Culturii.

Dar, și aici se impun câteva precizări mai ales sub aspectul accesibilității muzeografului din provincie în depozitul fostului și actualului Oficiu de organizare a expozițiilor din cadrul Ministerului Culturii. De loc de neglijat este faptul că în acest depozit s-a intrat în funcție de relațiile pe care le aveai, lipsind cu desăvârșire o metodologie de distribuire a lucrărilor la muzeele din țară. Mai mult, adeseori pe lângă lucrările pe care le selecționam, în cadrul transferului, erai obligat să accepți și alte lucrări care erau impuse de cei care le gestionau.

Această situație, de îmbogățire a patrimoniului pe baza transferului, s-a repercutat asupra structurii acestui fond, unde există un număr de lucrări; mai ales pictură, a căror importanță constă în aceea că ilustrează comanda socială și politică a timpului, în timp ce lucrări ale unor alți artiști pe care le cunoșteam din ateliere și expoziții personale și care figurau în programele noastre, lipsesc, din fond.

Transferurile și lipsa finanțării pentru achiziții au determinat structura actuală a fondului în cadrul căruia se află, preponderent pictură, urmată în proporție descrescătoare de grafică, sculptură și artă decorativă.

Având în vedere această situație se impune o primă concluzie, și anume, lucrările provenite pe calea transferului, în condițiile arătate, sunt inegale sub aspect valoric, numeric și ca genuri.

Aceleași inegalități se mențin și la puținele lucrări provenite prin achizițiile făcute în decursul anilor deoarece, atunci când obțineam fonduri și când mergeam

În atelierele artiștilor, nu întotdeauna puteam cumpara lucrările pe care ni le doream ci doar ce vroia artistul să-ți ofere la banii pe care îi aveau.

La lucrările provenite prin transfer și achiziții, în fondul secției, se adaugă și un număr impresionant de lucrări provenite prin donații în cadrul cărora există aceleași inegalități valorice.

Analizând fiecare lucrare în parte și ținând cont de spațiul de care dispunem am făcut o selecție foarte atentă în cadrul fondului, alegând numai acele lucrări ale căror formulări stilistice reprezintă tot atâtea sinteze individuale cunoscute și apreciate și în cadrul cărora datul obiectiv se convertește într-o nouă realitate de sine stătătoare, cu un efect al unui firesc proces de interpretare subiectivă.

Acest principiu a fost aplicat la toate cele patru domenii, rezultând, în final, un lot care cuprinde peste 350 de lucrări, semnate de 78 de pictori, 32 de graficieni, 25 sculptori și 14 artiști de artă decorativă, ale căror nume le prezentăm în lista anexă.

Lotul selecționat, dincolo de calitățile enunțate se mai caracterizează, așa cum este și firesc, printr-o diversitate tematică pornind de la peisaj, portret, natură moartă, până la compoziții, inclusiv cele istorice.

În concluzie ținând cont și de principiul că orice spațiu expozițional permanent de muzeu se deosebește de orice alt spațiu de galerii prin aceea că valorile expuse sunt extrem de importante pentru imaginea circuitului valorilor, putem conchide că, lotul de lucrări selecționat, care va figura pe simeza secției, va demonstra existența, doar a câtorva direcții principale ale artei contemporane românești, întrucât, știm cu toții că fenomenul plastic contemporan în complexitatea sa este greu de realizat pe motiv de patrimoniu și spațiu, nu numai în muzeul bărlădean dar credem și în alte muzee din țară.

După selecționarea lucrărilor, următoarea etapă implică organizarea propriu-zisă a expoziției, respectiv panotarea care presupune la rândul ei trei criterii: gruparea lucrărilor fără a ține cont de varietatea domeniilor, genurilor și tehnicilor, gruparea lucrărilor după domeniu și gruparea pe autor sau monografică.

Dintre aceste trei posibilități, am optat pentru prima, deoarece ținând cont de principiile tematice acceptate de noi este mai ușor să realizăm grupări de lucrări după tipul de univers interior, pe aceleași afinități, deoarece se poate ajunge la o articulare de unități într-o varietate. Acest principiu de grupare a lucrărilor va face posibil, ca vizitatorul, în același timp, să poată lectura și recepta aceste tipuri de univers, contribuind la o mai ușoară înțelegere a fenomenului plastic contemporan în pictură, grafică, sculptură și artă decorativă.

Acestor grupuri de lucrări li se vor mai adăuga câteva prezentări de autori, în număr de cinci, realizate pe baza donațiilor provenite din partea artiștilor: Corneliu Vasilescu, Marcel Guguianu, Paul Neagu, Elena Uță Chelaru și Costin Neamțu și două prezentări monografice – Ana Iliuț și Ștefan Constantinescu, posibile tot ca urmare a unor donații, remarcabile sub aspect valoric dar și numeric.

Prin realizarea acestor două tipuri de prezentări în cadrul expoziției, de autor și monografice, dorim și pe această cale, să exprimăm aprecierea noastră față de gestul generos din partea artiștilor și donatorilor și de ce nu, în condițiile când muzeele nu dispun de fonduri pentru achiziții să atragem atenția virtualilor donatori.

Selecționarea artiștilor și gruparea lor pe baza principiilor enumerate, credem că va conduce la prezentarea mai convingătoare pe simeze a unor concepții artistice dar și la conturarea ideii că artiștii de cele mai felurite tendințe au totuși o singură afinitate, aceea pe care și-o dă apartenența la aceeași epocă istorică.

La conturarea personalității expoziției noastre contribuie și spațiul, respectiv aripa de nord a palatului, de curând consolidat și refuncționalizat, constând din etaj și parter, utilat cu tot ceea ce ține de organizarea modernă a unei expoziții destinate publicului.

Programul privind organizarea unei expoziții permanente de artă contemporană pe baza unui patrimoniu adunat în cca. 30 de ani a fost gândit pentru a contribui la mărirea și eficacitatea acțiunilor educative ale muzelui și care va fi transpus în practică, probabil, în a doua jumătate a anului 2000.

În final trebuie să mai precizăm că, expoziția realizată de noi pe baza acestor principii, va putea stârni nedumeriri sau va putea avea susținători dar și tot atâția detractori la fel de zeloși.

Din aceste considerente ne-am propus, ca după deschidere să organizăm o serie de întâlniri cu critici, istorici de artă și artiști pentru a pune în discuție, în primul rând, expoziția organizată dar și fenomenul artei plastice contemporane românești în context național și universal.

Muzeul nostru, la fel ca toate celelalte muzee din țară, nu dispune de resurse și nici înțelegere din partea finanțatorilor pentru asigurarea arsenalului publicitar și a strategiei promoționale. Cu toate acestea, conștienți că, muzeul care nu se adaptează la mediu și la vremi pentru a comunica, nu are șansa supraviețuirii, vom face eforturi pentru a face reclamă acestei expoziții dar și a celorlalte expoziții permanente existente în cadrul celor patru secții ale muzeului.

În muzeul bărlădean există valori mari care pot concura ca valoare cu vedetele recunoscute din patrimoniu cultural al umanității dar care nu pot deveni vedete în sensul unei mari popularități numai cu eforturile muzeografilor, acestora trebuie să li se adauge și schimbarea opticii finanțatorilor.

Lista anexă PICTURĂ

1. Agafitei Costache	2. Almășanu Virgil	3. Anghel Gheorghe	4. Baboie Vasile
5. Bandac Mihai	6. Bartock Francisc	7. Bălăcescu-Dem Lucia	8. Bemea Horia
			9. Bițan Ion
10. Blendea Constantin	11. Blendea Maria	12. Bogdan Catul	13. Botiș Teodor
14. Brădean Traian	15. Brăduț Covaliu Ion	16. Catargi Henri	17. Căltia Ștefan
18. Chelaru Elena Uța	19. Chintilă Spiru	20. Chira Alexandru	21. Cilievici Marius
22. Cizmaru Mihai	23. Codită Pavel	24. Codreanu Ileana	25. Constantin Nicolae
26. Constantinescu Dan	27. Costinescu Radu	28. Crișan Constanța	29. Dumitrescu Zamfir
30. Eleutheriade Micaela	31. Epure Șerban	32. Gavril Mihail	33. Gavrilean Dimitrie
34. Gherasim Marin	35. Gheorghiu Ion (Alin)	36. Gînju Ion	37. Greculesi Elena
38. Grigore Vasile	39. Grigorescu Octav	40. Hatmanu Dan	41. Icozan Semproniu
42. Ilfoveanu Sorin	43. Ionescu Corneliu	44. Lazăr Rodica	45. Marinescu Florentina
46. Moraru Teodor	47. Movilă Minu	48. Murariu Ion	49. Musceleanu Ion
50. Năpărus Georgeta	51. Nicogossian Ervant	52. Niculiu Florin	53. Pacea Ion
54. Pătulea-Drăguș Gabriela	55. Pătulea Carmen	56. Pelmuș Ștefan	57. Petrovici Ecaterina
58. Piliuță Constantin	59. Popescu-Negreni Ion	60. Podoleanu Adrian	61. Popa Brădean Angela
62. Răducanu Gheorghe	63. Răducanu Teodor	64. Rădulescu Ileana	65. Ribariu Paula
66. Rusu Mihai	67. Sachelarie - Vladimirescu Wanda	68. Șaru Gheorghe	69. Sălișteanu Ion
70. Spiridon Gheorghe	71. Stendl Ion	72. Suhar Liviu	73. Szasz Dorin
74. Șaraga-Maxim Mimi	75. Tăutu Eugen	76. Tomaseli Angela	77. Vasilescu Corneliu
78. Vasiliu-Chintilă Simona			

GRAFICĂ

1. Anghelută Oclavian	2. Anghelută Corina	3. Bardocz Ludovic	4. Brețcan Alexandru
5. Cantemir Clara	6. Cioca Dan	7. Chimoagă Marcel	8. Coța Nistor
9. Drocșay Imre	10. Erceanu Dan	11. Făcoianu Vințilă	12. Grigorescu Octav
13. Iliuț Ana	14. Luca Simion	15. Kazar Vasile	16. Krämper Hildegard (Paar)
17. Lecca Corina	18. Leolea George	19. Murariu George	20. Micos Fred
21. Maluțan Petre	22. Neagu Paul	23. Neamțu Costin	24. Nicula Vlad
25. Nicula Adrian	26. Nicorescu Tiberiu	27. Pelz Tia (Ernestina)	28. Popa-Jalea Ala
29. Rusu-Ciobanu Victor	30. Rusescu Alma	31. Smighelski Ana Maria	32. Vladimir Ciobanu Victor

SCULPTURĂ

1. Apostu George	2. Bolea Aurelian	3. Breazu Cristian	4. Călinescu Arghira-Alexandru
5. Coman Gheorghe	6. Contras Aurelian	7. Covaci Gheorghe	8. Daicu Alexandru
9. Farcaș Viorel	10. Grosu Crislea	11. Irimescu Ion	12. Keleman Ștefan
13. Lie Doina	14. Mailec Ovidiu	15. Meiu Mihail	16. Minea Grigore
17. Neagu Paul	18. Onița Iulia	19. Platon Constantin	20. Popovici Adrian
21. Postelnicu Victor	22. Predescu Vladimir	23. Țipoia Alexandru	24. Vartic Gheorghe
25. Vasilescu Paul			

ARTĂ DECORATIVĂ

1. Balotă Ileana	2. Băncilă Dan	3. Bubă Ovidiu	4. Budeș Ernest
5. Cioancă Eugen	6. Cojocariu Ionel	7. Colpaci Viorica	8. Drăghici Claudia
9. Hîhor Mihai	10. Lavrig Georgeta	11. Nicula Adrian	12. Neamțu Cela
13. Pacea Lucreția	14. Rădulescu Dumăru		

L'EPOSITION PERMANENTE D'ART CONTEMPORAIN ROUMAIN SUSCEPTIBLE D'ÊTRE RÉALISÉE AU MUSÉE DE LA VILLE DE BÂRLAD

Résumé

Notre programme concernant l'organisation d'une exposition d'art contemporain roumain à caractère permanent, on le considère comme une démarche nécessaire, puisque une telle exposition, contribuera à l'enrichissement des expositions permanentes et à l'ouverture au phénomène contemporain d'art national. Sous l'aspect de la motivation, le programme se justifie tout à fait, mais sa transposition en réalité, n'est pas du tout facile du point de vue conception et logistique.

Il faut préciser qu'en concevant cette exposition, on a toute suite pensé au patrimoine d'art existant à présent dans notre musée.

C'est ainsi que de ce patrimoine, dont les bases ont été mises à parti de 1970, on a sélectionné environ 300 toiles, ouvrages graphiques, sculpture et art décoratif de la création appartenant à 78 artistes roumains contemporains.

On a procédé à la sélection de ces ouvrages d'art, ayant à l'esprit les ouvrages dont les formules stylistiques représentent autant de synthèses individuelles, connues et appréciées par la critique d'art.

De toute la diversité thématique existante, on a procédé à la sélection des ouvrages d'art du patrimoine du musée et on a opté dans l'organisation de l'exposition, pour le groupement des ouvrages, n'importe qu'il soit thématique et leur genre, mais selon leur type d'univers intérieur, selon des affinités, en arrivant ainsi à une unité dans la variété.

Dans le cadre de l'exposition, il y aura quatre présentations monographiques, grâce aux donations déjà offertes au musée.

La sélection des artistes et leur, groupement selon les principes déjà énumérés, va contribuer à une présentation plus convaincante sur les cimaises, des certaines conceptions artistiques, mais aussi nous conduit à l'idée que les artistes de toute orientation ont une seule affinité, celle d'appartenir à une même époque historique.